

Nőnap i köszöntő

(Elhangzott március 1-én a Híradó tagozat klubnapján)

Tisztelt hölgyek, mint ismeretes minden év tavaszán március 8-án ünnepeľjük a nemzetközi nőnapot. Így tesszük ezt mi is itt a klubban, szokásoknak megfelelően minden márciusi klubnapunkon megemlékezünk a nőkről. Hiszen nők nélkül élni nem lehet, és nem is érdemes. Ha ti nők nem lennétek, akkor mi férfiak elveszett emberek lennénk. Én beismerem férfiasan. Mert minden férfi életét két nő határozza meg. Az első az édesanyja, a második a szerelme. Talán ez a nőkre is igaz.

Ha pedig így van, akkor tartozunk annyival, hogy megemlékezzünk márciusban a környezetünkben élő hölgyekről, akik szeretetükkel, megértő simogatásukért, gondoskodásukért, a tiszta ruháért, a finom ételért, itt a klubban a finom szendvicsekért és otthon a családi fészek melegéért.

A nőnap i megemlékezések eredetileg nem egy csokor hóvirágról szólt, hanem a nők egyen jogaiért, egyenlő fizetésért, munkafeltételek javításáért harcoltak a nők. A szakszervezeti mozgalmak eredményeként 1857. március 8-án New Yorkból indult el az a női mozgalom, amelynek eredményeként 1977-ben az ENSZ hivatalos ünneppé nyilvánította március 8-át.

Az ünnep mára elvesztette politikai tartalmát és jelentőségét, ma már nem kell harcolni azokért a jogokért, amelyekért elindult a mozgalom.

Helyette az ünnep egyre inkább kifejezi mindazt, amit a férfiak a nőkkel szemben éreznek: szeretetet, tiszteletet, megbecsülést, gyengédséget, szerelmet.

Ez az ünnep kifejezi mindazt, amit a férfiak a női nemmel szemben éreznek. De kifejezi azt is, amit a fiú az anyjával, férj a feleségével, férfi a szerelmével szemben érez.

A nőnap i köszöntéssel mi férfiak korántsem teszünk meg mindent, amit megtehetnénk, hogy csökkentsük a vállaikra rakott terheket. Mégis kérünk minden hölgyet, hogy legyenek ezután is melegséget árasztó társaink, gyermekeink felnevelői.

Évszázadok óta éneklik meg a költők a női lelket. Nálam szebben fejezik ki mind azt, amit legbelül érzünk mi férfiak. Én nem is próbálkozom kifejezni a női lélekről alkotott érzéseimet, helyettem sokkal szebben fejezi ki a női lélek titokzatos, vagy talán nem is olyan titokzatos belső érzelmi világát a Francia író, Honoré de Balzac.

A nők, ha szeretnek, mindent megbocsájtanak, még ballépéseinket is. De ha nem szeretnek, semmit sem néznek el nekünk, még erényeinket sem.

Szerintem ebben a megállapításban minden benne van, ami a női lélekre jellemző. meghatározó.

Befejezésül kívánom Önöknek, Nektek kedves hölgyeim, hogy ne csak ezen a napon lássák meg férfitársaim az őket körülvevő nők csodálatos lényét, hanem az év minden napján mutassák ki köszönetüket mind azért, amit kaptak és kapnak, tegyék emlékezetessé egy szeretet-ajándékkal, egy hála –szóval, egy hosszú öleléssel a hétköznapi szürke napjait.

Soós Tamás nyá. alezredes